Ч. 104. Четвер 23 (10) мая 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинції:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Загальні збори тов. взаїмних обезпечень „Дністер“

за 19. адміністрацийний рік почали ся вчера о год. 10·15 рано у власній сали при участи 150 делеґатів зі 109 виборчих округів.

Наради отворив президент пан Йосиф Онишкевич, причім представив зібраним правительственного комісаря рад. нам. Попеля; на секретаря упросив дир. Охримовича, а для провірення протоколу п. Дмитерка та п. Ів. Чорнія.

П. дир. Охримович відчитав протокол з попередних загальних зборів, та принято єго без зміни.

Др. Федак повідомляє про затверджене нового статута ц. к. намістництвом. Звіт товариства представляє ся ось так:

Протягом цілого року відбула Надзираюча Рада 4 засіданя, а Дирекция 52 засідань. Увійшло до всїх протоколів і зістало полагоджених 81.857 писем.

Девятнацятий адміністрацийний рік був трохи щасливійший від попередного і в наслідок того в минувшім році тов. осягнуло незначно більшу надвижку, яка виносить 386.566 К, з котрої дістають обезпечені члени зворот в висоті 10 проц. своїх премій, так як попередних літ.

Резервовий фонд виносить 1,657.376·90 К; резерву премій удержано дальше на висоті 60 проц. цілої суми власних премій і в тій ціли додано суму 59.676 К. Як в попередних лїтах так і в сім році тов. мало значний приріст нових обезпечень. Прибуло нових поліс 49.508 на 46,612.617 К обезп. вартости і 399.657 К премії, а з відновленими було важних поліс 267.110 на 294,697.130 К обезпеченої вартости і 2,868.496·57 К премії, значить більше о 13.502 поліс на 25,543.141 К обезп. вартости і 220.950·73 К премії як в попереднім році.

Реасекуровано 132,565.029 К обезпеченої вартости (44·98 прц.) — і заплачено за реасекурацию 1,281.221·30 К (44·66 прц.) одержано від реасекурацийних товариств з провізиї і участи в зиску за р. 1910 суму 252.971·48 К, проте по відчисленю сего звороту коштувала реасекурация 1,028.249·82 К (попередного року 912.037·91 К). Окрім того припадає тов-у ще участь в зиску за р. 1911 з 1 товариства реасекурацийного, котра буде зарахована в користь 1912 р. На власний рахунок остало 162,132.101 К (55·02 прц.) вартости і 1,587.275·27 К (55·34 прц.) премії. Шкід було сего року менше, як минувшого, і так: зголошено 2.675 шкід (попередного 2.921) по 1.192 пожарах з 843 громад в 62 повітах. Всї 2.675 шкід без коштів виносили 1,636.424 К; з того остало невиплачених з кінцем року 5 шкід на 12.091 К; натомість виплачено в 1911 р. 2.682 шкід в сумі (з коштами лїквідациї і ратунковими) 1,669.387·28 К, се є 58·19 прц. цілої премії; з того реасекурацийні товариства звернули „Дністрови“ 790.714·98 К, се є 47·36 прц. всїх шкід, а на власний рахунок остало 878.672·32 К, се є 55·35 прц. премії.

За всїх 19 літ виплатило товариство 25.581 шкід в сумі 14,420.144 К, з того в дорозї ласки 410 відшкодовань в сумі 168.468 К 40 сот.

Білянс товариства показує ясно зріст і стан поодиноких рахунків. Резервовий фонд побільшив ся о 154.999·78 К і виносить 1,657.376·90 К. Резерву премій удержано на висоті 60 прц.; доложено 59.676 К і виносить она тепер 925.365 К. Специяльну резерву (на надзвичайні видатки) удержано рівнож на попередній висоті і она виносить 50.000 К. Резервовий фонд пенсийний побільшив ся з білянсової надвижки і відсотків о 8.721·61 К і виносить 47.601·20 К. Сума всїх фондів заосмотреня виносить 584.111·60 К. Сума всїх фондів товариства загально виносить 3,353.304·81 К. Актива товариства виносять 4.088.670 К 71 сот. (сего року більше о 402.690·98 К).

В пасивах нема ніяких довгів і зобовязань товариства.

Кошти адміністрацийні виносили 613.895 К 87 с. (21·40 прц.). Дочисливши до того кошти інвентаря, датки огневим сторожам і оплати до каси хорих, до емеритального фонду і

7)

Із споминів пройдисьвіта.

(Дальше).

Тепер надійшов кельнер з перекусками, а Кляра де Ст. Льоран забрала ся дуже пильно до своїх устриць та зачала заїдати з великим апетитом.

Розуміє ся, що не забула також і на товариский обовязок супротив своєї столовники і завела з нею веселу розмову.

Молода дама їла нині скорше, як то було єї звичаєм і вже три устрички, покроплені цитриновим соком, щезли були в єї рожевім принаднім ротику; коли же ледви що отворила четверту устрицю, як аж крикнула з радости і стала плескати в долоні мов би урадована дитина.

В салї звернули на то увагу і гості при сусїдних столах обернули ся з цікавости до молодої дами.

— То перла! — Я знайшла перлу! — крикнула Кляра де Ст. Льоран з радости і єї рожеве личко аж спаленїло.

Гості при сусїдних столах поклали на бік вилки і ножі, повставали і з цікавости приступили близше.

Розуміє ся, що зараз і один з кельнерів, які були на сали, зрозумів причину загального зворушеня і не мав нічого пильнїйшого, як повідомити зараз господаря.

Летом блискавки рознеслась вість по цілїй сали і мало що не всї гості хотіли подивити ся на ту перлу.

Ґарфільдови було байдуже про то заворушене, яке зробило ся, він зовсїм спокійно обирав собі грушку.

Тепер вбіг Паддель із своєї контори до салї, але вже не такий поважний як перед тим тай лице єго трохи було почервоніло.

Пустив ся простісенько до стола Канадийки і поклонившись чемно, відозвав ся:

— Позвольте пані, що сьмію звернути вашу увагу на то, що всякі річи, які хто знайде в моїм льокали, мусить менї віддати.

— Річи, які хто знайде? — Молода дама розсьміяла ся на весь голос. — Алеж мій любий пане Паддель, чей не скажете того, що маєте якесь право до тої перли? Я преці купила собі устриці.

— То правда, але не перлу! — обстоював Паддель при своїм. — Ви купили устриці, щоби їх зараз ужити, але не черепинки, в котрих знайшла ся перла. Право господаря тут вже нераз признано.

— Ах, то ви такої гадки! А як би я всї тоті черепинки забрала з собою, хтож би менї то заборонив? — Та й ви би менї чей також позволили, як би не знали про перлу нічого!

Паддель розглянув ся довкола, мов би хотів, щоби єму хтось прийшов на поміч. Бояв ся, щоби молода дама єго не перекричала.

— Коли бо то такий звичай, що гості лишають черепинки. Через той постійний звичай настало вже тихцем таке порозуміне між гістьми а господарем — пояснив він відтак.

Кляра де Ст. Льоран засьміяла ся знов таким голосним усьміхом, що то господаря аж ніби укололо.

— То все гумбуґ, пане Паддель. Як би я послїдні устриці була собі завинула і забрала до дому, а дома знайшла перлу, то она була би без сумніву моя, бо я преці заплатила за устриці. Тота черепинка то преці окрите устриці і належить до неї. Коли я у якого купця куплю собі бохонець хлїба, а він завине менї той хлїб в папір, то преці і папір належить до мене, хоч поправді сказавши, я заплатила лиш за споживне творивo, значить ся, за хлїб.

Деякі гості, що стояли коло неї і чули то, притакнули поглядам молодої дами.

— Ви так гадаєте — сказав на то Паддель трохи роздразнений, бо не хотів ніяк стратити так велику перлу. — Але правно річ має ся инакше. — Може не правда, мої паньство, коли кажу, що маю право до тої перли? — звернув ся він до обступивших єго гостий і говорив відтак живо дальше: Тота пані порівнує устрицю і єї черепинки з завиненим хлїбом. Тут річ має ся преці зовсїм инакше. Видите мої паньство, Міс де Ст. Льоран зовсїм в праві, коли каже, що папір, ужитий до завинення товару єсть власностию закупника. Добре, у устриці єсть так сказати би черепинка тим завиненєм. Але тота черепинка чи там

каси заосмотреня, яко конечні видатки получені з адміністрацією, виходить сума адміністрацийних видатків 681.781·58 К.

Білянсова надвижка остала в сумі 386.566 К, з котрої вносить Надзираюча Рада призначити: 1) 20 прц. до фонду резервового по мисли §. 8 д статута 77.313 К, 2) 5 прц. до фонду пенсийного і каси заосмотреня по мисли §. 55 уст. 2 статута 19.403 К, 3) на звороти членам по мисли §. 56 стат. 10 прц. премій заплачених за р. 1911 286.850 К, 4) на добродійні загально пожиточні цілі по мисли §. 32 л. стат. до розпорядимости Ради 3.000 К.

В цїли поліпшеня своїм урядникам материяльного биту, а саме в цїли придбаня для них дешевих помешкань і щоби протиділати нечуваній дорожнї помешкань і визискови каменичників, закупило товариство емеритального фонду в одній з найздоровших частий міста при ул. сьв. Войтїха 2 реальности за цїну 123.424 К. На них мають станути урядничі доми, котрі будуть приносити дохід такий як з льокаций в вартістних паперах, а урядники будуть могли мати дешевші як в инших домах помешканя. Крім того набуло товариство реальність разом з $3^1/_2$ морґовим парком в Бруховичах за цїну 29.000 К, де в часї відпусток будуть могли урядники виїздити і користати зі сьвіжого воздуху. Оцінюючи як слід трудну задачу і тяжку працю аґентів і увзгляднюючи підновшені майже на усїх попередних загальних зборах бажаня, призначило товариство суму 50.000 К яко окремий фонд на цїли забезпеченя аґентів на старість, зглядно їх вдів і сиріт. З ювілейного фонду на огнетревале покрите для погорільців уділено по конець року 13 безпроцентових позичок на 5.055 К.

На запрошене товариства „Просьвіта“ приступило тов-о разом з иншими до акциї в цїли заснованя так дуже для нашого загалу потрібної двоклясової рускої торговельної школи. Стипендиєю ім. дра Ярослава Кулачковского наділила Надзираюча Рада в минувшім році п. Осипа Назарука, учіненого правника, який у Відни посьвятив ся студиям з области кооперациї.

Дир. Федак зазначив, що в минувшім році зачала ся злочинна аґітация против „Днїстра“ зі сторони одної фракциї в нашім народі, а сю аґітацию належить як найдосаднїйше напятнувати; пп. делеґати зволять в тім напрямі осьвідомлювати людий в краю, щоб свої не несли своєї кервавиці до чужих товариств.

В дискусиї забирали голос поодинокі делеґати, які констатували, що Товариство зробило для своїх членів, аґентів, урядників все що могло, та що мимо ворожої аґітациї Товариство зростає. П. Губчак звернув увагу на те, щоб льокувати капітали виключно в цїнних паперах Зем. Банку Гіпотечного. Пожаданим було би обдумати способи проти частих великих пожеж по селах. Одним зі способів було би утворене інституциї інспекторів, які мали би оглядати обезпечені будинки, контролювати їх вартість, та в порівнаню з обезпеченою сумою, та спосіб їх будови і розміщеня. П. Гринь Тершаковець припоручає Раді Надзираючій та Дирекциї розглянутись поміж аґентами, чи они як належить сповняють свої задачі в напрямі аґітацийнім за приєднанем нових членів.

По вичерпаню дискусиї подякув др. Федак за цїнні вказівки та справдив деякі заміти звернені на адресу Дирекциї. Сї поясненя приняли учасники з вдоволенем до відомости.

По відчитаню звіту комісиї ревізийної уділили Загальні Збори Дирекциї абсолюторию за минувший адміністрацийний рік, без дискусиї.

В справі розділу зиску за 1912 р. в сумі 386.566 корон, принято внесене Надзираючої Ради.

З черги слїдували вибори 3-х скрутацийних комісий в цїли справдженя вибору: 6 членів Надзираючої Ради на 6 літ на місце уступаючих; 5 заст. членів Надзираючої Ради на 1 рік; 3 членів ревізийної комісиї і заступника на 1 рік.

Вибрані зістали: Члени Ради: 1) Др. Іван Копач. 2) Др. Михайло Король. 3) Нот. Йосиф Онишкевич. 4) О. Стефан Онишкевич. 5) О. Мирон Подолиньский. 6) О. Лев Туркевич. — Заступники Членів Ради: 1) Др. Олександер Кульчицкий. 2) О. Теодозий Лежогубский. 3) О. Остап Нижанковский. 4. Тит Ревакович. 5. Роман Сосновский. — Ревізийна Комісия: 1) Юлїян Січиньский. 2) Омелян Куницький. 3) Микола Мельник. — Заступник Члена Ревізийної Комісиї: Микола Заячківский.

При інтерпеляциях забирало голос богато делеґатів, зміж них Іван Біліньский з Жидачівщини звертав увагу, щоби аґентів як завнисимих функціонарів Товариства, не вибирати на делеґатів, п. Дмитро Дмитерко з Винник мотивував своє внесене що-до заложеня санаториї для урядників. Сю санаторию могло би заложити Тов. „Днїстер“ в злуцї з иншими Товариствами в полудневих околицях; др. Макух радить давати безпроцентові позички дахівкарским спілкам, щоби в той спосіб пропаґувати огнетревале крите дахів і відтак взиває до енерґічнїйшого протиділаня против надужить публичних кас, які при уділюваню позичок не хочуть приймати поліс „Днїстра“. Деякі з делеґатів жалували ся на дорожшу скалю асекурацийних премій в деяких місцевостях і т. д. На всї заміти відповів іменем Дирекциї др. Охримович та др. Федак, почім о годині 2-гій Збори асекурацийного відділу скінчено.

Новинки.

Львів, 22 мая 1912

— Приїзд до Львова Їх ц. і к. Високостий Найдост. Архікнязя Кароля Франц Йосифа і Найдост. Єго супруги Архікняг. Зити. Комітет, котрий займає ся принятєм архікняжної пари, що загостить до Львова в день 26 с м. поробив широкі приготовленя в цїли відповідного принятя достой-

---

скалька або тото завинене має в собі щось дуже цїнного, лиш продавець і закупник того не знають. Продавець дає товар в завиненю в тім кріпкім переконаню, що закупник не дістає більше як заплатив. А тепер вернім знов до порівнаня! Отже хліб і папір належать ся закупникови, бо він за них заплатив. Але через якусь необачність дістав ся банкнот в той папір, в котрім хліб завинений: чи закупник має право жадати того банкнота для себе? — Я гадаю, що нї, бо він не заплатив за більше як лиш за хліб і папір. Отже так має ся річ і в сїм случаю. За устриці і черепинки заплачено але не за перлу, котру я преці також достала.

Кілька пань і панів притакнуло на то головою.

Але молода дама не дала ся тим застрашити. Закрила свій скарб рукою а ті, що стояли коло неї, могли лиш поміж єї рожевими пальчиками видїти потрошки, як між ними сьвітила ся перла.

В єї очах заблисла знов укрита збиточниця, коли відозвала ся жартобливим голосом: Вашим так званим доказом ви поправдї лиш доказали, що не по вашій стороні правда, пане Паддель. Певно, що я би мусїла вам вернути банкнот, як би єго необачно завинули з папером, бо банкнот без сумнїву до вас належав. Але инше діло з устрицею. Коли ви тоту устрицю купили, то перла вже в нїй була, отже ви купили єї далеко понизше вартости, мабуть ще дешевше як я. А возьмім ще й инше порівнане: Я купила би від вас н. пр. старий сурдут може за пять шілінґів, а опісля знайшла би в нїм під підшевкою банкнот на пять фунтів штерлінґів, котрий ви колись самі зашили. Який же єсть мій обовязок? Мушу той банкнот вернути, бо ви без сумнїву єго властителем. Але коли ви той сурдут з зашитим банкнотом самі купили та ще й дешево, чи тодї вам той банкнот належить ся? — Нї, належить ся тому, хто єго зашив під підшевку! Отже видите, так має ся справа також і в сїм случаю. Устриця то старий сурдут а банкнот то перла. Ви не вложили перли в устрицю, отже ви й не правний єї властитель, лиш перед вами ще той, хто ту устрицю зловив а остаточно і поправдї лиш таки устриця сама, бо перла знаходила ся в єї домівцї, а що я собі устрицю купила, то я так сказати би, беру лиш спадщину по нїй.

В сали роздав ся придушений сьміх а Паддель почервонів ся як бурак.

— Будьте ласкаві, пані і підіть зі мною до моєї приватної контори — став він просити придушеним голосом. Він боявся, що тота сцена може єму зашкодити перед гостями. — Може бути, що ми по доброму погодимо ся — говорив він дальше, коли молода дама уперто мовчала і навіть не думала рушити ся з місця.

— Ви би лиш людий мучили! — сказала на то Канадийка, ніби усьміхаючись ніби спекуючись єго і встаючи пиняво укрила перлу добре в руцї.

Заким зайшли до приватної контори, впав Паддлеви в очи Американець, котрий зачитав ся був в ґазетї.

Падделеви впала до голови якась гадка.

Він попросив панну Ст. Льоран, щоби сїла собі на хвильку в єго приватній конторі а сам пішов до стола Американця.

Ґарфільд видивив ся здивований, коли побачив, що властитель готелю стоїть перед ним як слуга.

— Простіть, Містер Ґарфільд — промовив Паддель, — коли не даю вам спокою малою дрібничкою. Ви чей чули ту ріжницю в поглядах межи мною а тою молодою дамою?

— Ізза перли? — Гумбуґ! — відповів на то Американець сухо.

Паддель зачав нервово затирати собі руки. — То ви гадаєте, що я повинен лишити єї, тій молодій дамі? Нї, Містер Ґарфільд, я чую ся зовсїм в праві. Але я готов для моїх гостий бути уступчивим і заплачу тій дамі половину вартости. Я гадаю, що она не буде така завзята і згодить ся на моє предложене.

— І що дальше? — спитав Ґарфільд байдужно, занятий все ще читанем ґазети.

Паддель приступив трохи близше і відповів в довірочнім тонї: Я певний того, що ви яко фаховий чоловік будете могли більше менше оцінити вартість тої перли. Тодї буду також знати, кілько маю тій молодій дамі дати, щоби при тім не стратити. Чи можу вам ту перлу показати?

Безвусї губи Американця зложили ся до іронічного усьміху. — Дайте менї спокій з вашою перлою, Містер Паддель. Така то буде й перла, що ви єї знайшли в устрици. Даруйте єї тій молодій дамі, коли она їй так дуже сподобала ся. Задля тих кілька нужденних шілінґів я би не робив такої комедиї.

Ґарфільд взяв ся знов читати ґазету.

Але Паддель не дав ся так легко збути. — Будьте ласкаві, я вас прошу, подивіть ся бодай раз на ту перлу. Я кріпко переконаний, що то дуже цїнний примірник — просив він дуже.

Американець лиш неохотно відложив ґазету на бік і пішов до приватної контори господаря, котрий був з того дуже урадований.

(Конець буде).

них гостий. За час побуту архикняжої пари у Львові буде удержувати лад горожаньска сторожа, зложена зі всїх верств населеня міста. Комітет відкличе ся також до шкільних властий і до академічної молодіжи з зазивом до співділаня в удержаню ладу і участи в торжестві. Улиці, якими буде переїздити Архикн. Кароль Франц Йосиф і Архикн. Зита, будуть богато прикрашені. Комітет взиває загал мешканців, щоби як найчисленнїйше вписували ся в ряди горожаньской сторожи.

— Гостина болгарского короля у Цїсаря. Болгарский король Фердинанд прибуде з жінкою і кн. Борисом в гостину до Цїсаря на два дні 1 червня с. р.

— З нагоди послуханя депутациї Русинів м. Львова у п. Намістника дра Бобржиньского розіслало корeсп. бюро отсей комунікат: З послуханя посла дра Олесницкого і о. Стефановича у пана Намістника появили ся всякі чутки полягаючі на наведеню деяких речень, котрі вирвані з цілости довшої розмови, можуть набрати ріжного значіня. Супротив сего можемо зазначити, що п. Намістник наклонював участників послуханя з цїлим натиском, щоби вдержали руску академічну молодїж від яких небудь виступів, які могли би викликати непожадані події. На домаганє, щоби ужив свого впливу на польскі сторонництва, які виступають провокацийно супротив Русинів, заявив пан Намістник, що такого впливу на них не має так само, як не мав его на українське сторонництво, котрого члени не так давно виступали у Львові прямо підбурюючо. Публична власть мусить впрочім лишати свободу маніфестациям, о скілько не перемінють ся они в вибрики і не загрожують прилюдному порядкови.

— Нові срібні двокоронівки появили ся вже в обігу. Є они значно менші від давного срібного реньского, майже тої величини, що одна пруска марка. Виглядом подібна нова двокоронівка до однокоронівки і має латиньску напись: II coronae. Давнїйший реньский важив 12·35 грамів, а нова двокоронівка важить 10 гр., то значить, що на перерібцї старих монет на нові заробить державний скарб 19 мілїонів корон.

— Католицизм в Америцї. Число католиків в Зединених Державах північної Америки росте дуже скоро. І так: в 1911 р. було там 14,613.761, а в 1912 р. 15,015.560 католиків. В остатних 10 лїтах число їх зросло там о 4,038.812 душ.

— Дрібні вісти. Дня 19 мая 1912 р. відбув ся в українскім академічнім Товаристві „Січ“ у Відни виклад Вп. п. посла дра Теофіля Окуневского на тему: „Социяльне обезпеченє“. — В околицях Ланчина упав сніг в ночи на мин. пятницю.

— Женьска клясична ґімназия з інститутом СС. Василиянок у Львові. По однорічній тїсноті приміщена ізза сгратя через 30 лїт заниманого дому при ул. Зибликевича переносить ся монастир СС. Василиянок разом з женьскою ґімназиєю та виховуючим інститутом для дївчат до нового, власного льокалю при ул. Потоцкого. Ся зміна для інституциї вельми хосенна, бо монастир зискав дім в найздоровшій части Львова, так просторий, що буде міг дати поміщенє й опіку яким 200 інститутками та вдоволити навіть найвибагливійші вимоги гіґієни й вигоди. Рівночасно забезпечує тай улекшує монастир зовсїм вигідне хіснованє з удержуваної собою ґімназиї також дітям, які мешкали би поза монастиром в дальших сторонах Львова. Ґімназия буде числити в шк. р. 1912/13 вісїм кляс, а се приготовляючу клясу і 7 ґімназияльних кляс. Она лишає ся, як доси, клясичною, с. є з латиньскою і грецкою мовою як обовязковими предметами, бо така як раз середна школа вважає ся в нашій державі в новім значіню слова найвисшою, доводить до найбільшого умового розвою і є поміж середними школами єдина, яка управняє без найменших обмежень до всїх наук на фільософічнім і медичнім виділї університету, а притім її плян науки безперечно приступнїйший, чим плян ґімназий нового типу, що пристосовляють більше до технічних наук, до яких дївчата в нас вступу не мають. Тому певно приійме наша суспільність радо до відома, що львівский монастир СС. Василиянок жертвує ся служити їй дальше такою інституциєю, в якій її дїти найдуть і найвисше середне образованє і з кождого огляду здорове вихованє й опіку. При щораз ширшаючім в других культурних народів образованю жіноцтва рівнім з мужчинами се для нашого народа хиба дїло божого провидїня.

Управу ґімназиї обнимає від 1 вересня с. р. о. Спиридон Кархут, що був першим її управителем через $4^1/_2$ року.

Вступні іспити до приготовляючої і першої кляси відбудуть ся дня 27 червня ще в дотеперішнім льокали при ул. Длуґоша ч. 17, а вчаснїйші зголошеня до тих іспитів письменні або устні приймає Ігуменат монастиря СС. Василиянок при ул. сьв. Марка ч. 20 або ц. к. професор філії академічної ґімназиї о. Спиридон Кархут при улиці сьв. Софії ч. 10. — *С. К.*

— Іспити приватні учениць кляс I—VI і вступні іспити до кляс II—VIII (в речениц перед феріями) приватної женьскої ґімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові відбудуть ся дня 17 червня. Вступні іспити до кляс приготовляючої і І відбувати ся будуть дня 27 червня. Зголошеня приймає щоденно в годинах передполудневих дирекция (ул. Длуґоша ч. 17).

— В справі евхаристийного Конґресу у Відни. Передвчера відбуло ся в дух. семінариї під проводом Впр. о. мітрата Туркевича засїданє повного комітету, вибраного львівскими товариствами в цїли приготовленя участи Русинів на евхаристийнім конґресї. Дневний порядок нарад обнимав головно реорґанїзацию комітету. Комітет складає ся з 7-ох секций і комітету пань, а до того прибули дві секциї питомців духовної семинариї: орґанїзацийна і співацка. Секциї працювали доси самостійно, однак не мали тривкої лучности між собою. На вчерашнїм засїданю по рефераті о. дра Яремка ухвалено, що провідники всїх секций мають творити т. зв. виконний комітет і мають збирати ся на засїданя що понедїлка о 5 год. по пол., взгл. зі второк, если на понедїлок припадає сьвято. Виконний комітет має чим скорше видати відозву до участи в поїздці на конґрес. Потім розвинула ся дискусия над директивами для вик. комітету. Між иншими зазначено, що було би добре, коли би на конґрес виїхали два окремі поїзди зі Львова, оден в середу а другий в пятницю перед конґресом. Участники конґресу мали би до вибору або 4-дневий або 2 дневий побут у Відни. По обговореню ще инших дрібнїйших справ ВПр. о. мітрат Туркевич замкнув засїданє о 7 год. по півторагодинних нарадах.

— Конкурс. Товариство „Бурса сьв. О. Николая“ в Перемишли розписує конкурс на посаду адмінїстраторів економічних „Бурси“ та „Інститута ґімназияльного“. О се місце можуть старати ся передусїм емерити без усякого иншого вобовязаня служебного — двоє бездїтних осіб — подруже, люди совісні та енерґічні, досьвідні у веденю інституций для молодїжи, чи инших подібних підприємств. До оферти добре би було долучити сьвідоцтва (віку, служби, практики) взглядно порученя від певних людий. Винагорода після умови. Вносити подана на адресу директора А. Алиськевича по день 15 червня 1912.

Телєґрами.

Відень 22 мая. Розпочаті дня 15 с. м. конференциї міністра скарбу з кількома послами в справі фінансового пляну правительства вели ся вчера дальше.

Будапешт 22 мая. Конференция партиї праці ухвалила кандидатуру ґр. Тиси на президента палати.

Будапешт 22 мая. На вчера вечер социялісти скликали збори для обговореня ситуациї політичної. Намірений демонстрацийний похід по містї заборонено.

Берлин 22 мая. Парлямент нїмецкий ухвалив вчера закон войсковий і фльотовий против голосів социялїстів, Поляків і Альзатців.

Рим 22 мая. Адмірал Віяле надіслав з корабля Vittore Emanuelo таку телеґраму: Вчера рано корабель Napoli прибув до острова Кос і займив его, забравши до неволї турецкого команданта, залогу і цивільні власти.

Цїна збіжа у Львові.

дня 21-го мая:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . . .	10·—	до	10 80
Жито	9·—	„	9·20
Овес	8·70	„	9·—
Ячмінь пашний . .	8·25	„	8 50
Ячмінь броварний . .	8·50	„	9 10
Ріпак	—·—	„	—.—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня . .	12·—	„	14·—
Вика	10·—	„	10 50
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	7·75	„	8·25
Кукурудза нова . .	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо . .	300·—	„	320·—
Конюшина червона . .	65·—	„	80·—
Конюшина біла . .	106·—	„	134·—
Конюшина шведска . .	81·—	„	92·—
Тимотка	55·—	„	65·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).